

тука царуатъ. Приеми поздравлението ми и отъ приятели, офицеритѣ всѣкога ме питатъ за тебе, пишешъ ли нѣкому — твоя ротенъ командиръ произведоха Подполковникъ и командува 2-й батальонъ, а Якубовски Воински Началникъ назначенъ.

Прѣдай поздравление на приятели, които сѣ въ Сливенъ, а ако не пишешъ да те . . . , у брѣ!!

г. Одесса 21/II 1891 г.

Пенчевъ.

VIII

Черновка отъ писмото на Г. Василиева до Пенчева.

Бай Пенчевъ!

Писмото ти получихъ и крайно останахъ доволенъ, за гдѣто си приелъ да напишешъ като на мене сопаджия

Приятелю, защо ме питашъ да ни съмъ станалъ сопаджия!!! Трѣбва да знаешъ, че байно ти е се той и тамъ кждѣто е билъ — чули и разбрали душя моя

А колкото за писма, гдѣто казвате че не съмъ пишалъ и съмъ билъ трусъ и страхливъ, трѣбва да знаешъ, че азъ умирамъ по гяура вернемъ. До настояще врѣме съмъ писалъ, но нашата поща е по усмотрѣние, ако иска отпуща на вѣнъ, ако не отпуща, чули, т. е. вината е на пощата, защото за менъ нѣма поща, защото не подкрѣпямъ баджата . . . и т. н. чули и разбрали, че татари минаха и дѣца и моми заробиха

Друго ако питашъ за менъ азъ съмъ въ К.-Агачъ търговецъ, т. е. фабрика имаме, заводъ за спиртливи пития, за водка . . .

Като нѣмаше що да се прави съ притесненията на настоящето правителство, то можахъ да си намѣра диритѣ тукъ въ К.-Аг. Които не слуша, нека тегли сега, вѣрвай че ще умра съ дни отъ да глѣдамъ безобразия и не рѣдовности, но що да се прави, като дойде — трѣбва да се тегли.

Поздрави всички наши приятели познати, именно: Г. г. Мартиновъ, Каминский, Стайноглу, Вайсовичъ, Бѣсодовский, Цалий, Пейкеръ и Икономовъ и други всички наши.